

Adviescollege
toetsing regeldruk

> Retouradres Postbus 16228 2500 BE Den Haag

Aan de minister voor Langdurige Zorg en Sport
Mevrouw C. Helder
Postbus 20350
2500 EJ DEN HAAG

ATR, Adviescollege
toetsing regeldruk
Rijnstraat 50
2515 XP Den Haag

Postbus 16228
2500 BE Den Haag

Onze referentie /ATR0936/2023-U055
Uw referentie

T 070 310 86 66
E info@atr-regeldruk.nl
www.atr-regeldruk.nl

Datum 23 juni 2023
Betreft Aanvullende zienswijze Wet integrale bedrijfsvoering zorg- en jeugdhulp-aanbieders (Wibz)

Geachte mevrouw Helder,

Op 7 juni 2023 is een aangepaste versie van het Wetsvoorstel integrale bedrijfsvoering zorg- en jeugdhulpaanbieders (Wibz) voor een aanvullende zienswijze aan het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR) voorgelegd. Op 14 december 2022 heeft ATR over een eerdere versie van de wet (de zogeheten consultatieversie) geadviseerd.¹ ATR heeft geadviseerd om dit wetsvoorstel niet in te dienen, omdat:

- Het ontbrak in het wetsvoorstel aan een heldere probleemanalyse (met een duiding van aard en omvang van de problematiek).
- De doelstellingen van het voorstel waren niet geconcretiseerd.
- Niet duidelijk was waarom de maatregelen nodig zijn en op welke wijze en in welke mate zij de doelstellingen zullen verwezenlijken.
- Het wetsvoorstel bracht minder belastende alternatieven niet in beeld.
- De werkbaarheid van de maatregelen voor met name kleine zorg- en jeugdhulpaanbieders, ZZP'ers en solisten was niet onderbouwd.
- De toelichting op de gevolgen voor de regeldruk was niet volledig.

Kortheidshalve verwijst het college u voor een nadere onderbouwing van deze redenen naar de inhoud van het advies. In deze brief treft u onze bevindingen, als aanvullende zienswijze, ten aanzien van het thans aan ATR aangeboden wetsvoorstel.

Aangepast wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is mede op basis van de ontvangen adviezen en reacties aangepast. Dit geldt ook voor de toelichting op nut en noodzaak van het wetsvoorstel. Uitgangspunt is dat patiënten, cliënten, jeugdigen en hun ouders in Nederland er op moeten kunnen vertrouwen dat de zorg en jeugdhulp kwalitatief goed, toegankelijk en betaalbaar is. Een integrale bedrijfsvoering is een belangrijke voorwaarde voor het behartigen van deze publieke belangen. Om de integriteit te borgen hebben zorgaanbieders governancecodes

¹ Brief aan de minister van Langdurige Zorg en Sport, onze referentie U129, www.atr-regeldruk.nl

opgesteld.² Deze codes bieden volgens het wetsvoorstel geen (toereikende) publiekrechtelijke grondslag voor toezicht of handhaving door een externe toezichthouder, want (1) er is geen grondslag voor het externe toezicht om signalen en meldingen nader te onderzoeken, (2) als een zorg- of jeugdhulpaanbieder de zorg of jeugdhulp duidelijk benadeelt door een niet-integere bedrijfsvoering, kan dit niet met een aanwijzing worden hersteld, en (3) het is niet mogelijk om een boete op te leggen voor gevallen waarin de zorgaanbieder een duidelijk verwijt kan worden gemaakt dat de bedrijfsvoering in strijd is met de maatschappelijke belangen die de zorg- of jeugdhulpaanbieder moet dienen. Bovendien zijn volgens de toelichting niet alle aanbieders van zorg en jeugdhulp bij een governancecode aangesloten. Het kabinet acht daarom aanvullende publiekrechtelijke normen voor een integere bedrijfsvoering noodzakelijk. Hiermee is dan publiekrechtelijk toezicht op deze normen door de externe toezichthouder mogelijk. De wettelijke normen zijn een aanvulling op bestaande vormen van zelfregulering en controle door het interne toezicht.

Verder acht het kabinet aanpassing van het wettelijk kader rondom de winstuitkering nodig. Het doen van winstuitkeringen door zorg- en jeugdhulpaanbieders kan namelijk risico's voor de kwaliteit, toegankelijkheid en betaalbaarheid van zorg en jeugdhulp met zich meebrengen. De toelichting geeft niet aan of daarvan in de praktijk ook sprake is.

In de specifieke maatregelen van het wetsvoorstel zijn twee wijzigingen doorgevoerd:

- De tegenstrijdig-belangregeling is in de aangepaste versie komen te vervallen en vervangen door een open norm voor zorgaanbieders en aanbieders van jeugdhulp om een integere bedrijfsvoering te borgen (40c Wmg en artikel 4.4.2. Jeugdwet). Daaronder wordt verstaan:
 - a. het voorkomen van benadeling van de zorgaanbieder door tegenstrijdige belangen van een lid van de dagelijkse of algemene leiding of de interne toezichthouder;
 - b. het waarborgen van normale marktvoorwaarden bij van betekenis zijnde transacties tussen de zorgaanbieder en een partij waarbij een lid van de dagelijkse of algemene leiding, een aandeelhouder of een lid van de interne toezichthouder van de zorgaanbieder dan wel een persoon die anderszins zeggenschap heeft in de zorgaanbieder een direct of indirect belang heeft;
 - c. het nagaan of een adviseur die bij de besluitvorming omtrent van betekenis zijnde transacties is betrokken, met de besluitvorming verbonden directe of indirecte belangen heeft.

Aanbieders kunnen deze open norm van zorg nader uitwerken in hun codes. In het wetsvoorstel is de verplichting komen te vervallen om de overwegingen die ten grondslag liggen aan een besluit waarin sprake is van een tegenstrijdig belang, schriftelijk vast te leggen. Verder is met de opname van een open norm de verplichting komen te vervallen om schriftelijk vast te leggen op welke wijze is gewaarborgd dat sprake is van normale marktvoorwaarden bij van betekenis zijnde transacties. De extra regeldruk als gevolg van het wetsvoorstel zal door het schrappen van de beide verplichtingen in omvang afnemen.

De aangepaste versie van het wetsvoorstel kent de mogelijkheid om bij AMvB voor zorgaanbieders en aanbieders van jeugdhulp zowel basis- als aanvullende voorwaarden aan

² In de Hervormingsagenda Jeugd is afgesproken dat in 2023 een Norm voor Opdrachtnemerschap wordt opgesteld met onder meer de verplichting voor jeugdhulpaanbieders om zich te conformeren aan de Governancecode Zorg 2022.

de winstuitkering te stellen voor degene die (nog) niet onder het verbod op winstuitkering vallen (40d Wmg en artikel 4.5.3 Jeugdwet). Daarmee is de reikwijdte van de delegatiebepaling uitgebreid. De consultatieversie kende namelijk nog niet de mogelijkheid tot het stellen van basisvoorwaarden.

De uitbreiding van de weigerings- en intrekingsgronden van de Wtza-vergunning is met de aangepaste versie niet gewijzigd.

Toetsingskader

ATR beoordeelt de gevolgen voor de regeldruk aan de hand van het volgende toetsingskader:

1. Nuloptie (nut en noodzaak): is er een taak voor de overheid en is wetgeving het meest aangewezen instrument?
2. Zijn er minder belastende alternatieven mogelijk?
3. Is gekozen voor een uitvoeringswijze die werkbaar is voor de doelgroepen die de wetgeving moeten naleven?
4. Zijn de gevolgen voor de regeldruk volledig en juist in beeld gebracht?

1. Nut en noodzaak

Probleemanalyse maatschappelijk

Anders dan in de consultatieversie stelt de toelichting in de probleemanalyse het tekortschieten van het toezichtinstrumentarium centraal. De nieuwe inleidende paragraaf (I.1) gaat uitsluitend over het ontbreken van externe toezichtinstrumenten. Het kernprobleem lijkt het voor de externe toezichthouder ontbreken van mogelijkheden tot onderzoek, opleggen van boetes en het geven van aanwijzingen te zijn. Het college merkt hierbij op dat de toelichting daarmee voorbij gaat aan het feit dat wetgeving primair een instrument is voor het oplossen van structurele maatschappelijke problemen. Van een op te lossen instrumenteel probleem, zoals in het wetsvoorstel beschreven, kan daarom pas sprake zijn als er ook een – onderliggend – maatschappelijk probleem is (dat oplossing behoeft). De toelichting toont echter niet aan dat er een maatschappelijk probleem is (zie ook hierna onder 1.2). Het schept daarmee zelfs een nieuw (maatschappelijk) probleem, namelijk dat het mogelijk leidt tot onnodige extra regeldruk die wordt gestapeld op de regeldruk die al het gevolg was van eerdere wijzigingen in de governancebepalingen.³

1.1 Het college adviseert in de probleemanalyse eerst inhoudelijk en empirisch te onderbouwen dat er een structureel maatschappelijk probleem is en pas daarna - bij aanwezigheid ervan - in beeld te brengen of en in hoeverre het bestaande instrumentarium toereikend is om dat probleem op te lossen.

³ Onder andere de meldings- en vergunningplicht, de openbare jaarverantwoordingsplicht en de uitbreiding van het intern en extern toezicht van de (A)Wtza en Wmg

Het college stelt vast dat de toelichting bij het aangepaste voorstel (wederom) alleen verwijst naar het Alliade-onderzoek⁴ en de in de vorige versie ook al genoemde media-berichtgeving en de (nog steeds) niet nader gespecificeerde en beschreven signalen en meldingen bij de IGJ en NZa. Daarmee blijft onduidelijk of en wat volgens het kabinet nu precies het maatschappelijk probleem is, waar deze problemen c.q. risico's zich (hoofdzakelijk) voordoen en in welke mate. Zo is niet duidelijk of en in hoeverre de problemen met betrekking tot integriteit van de bedrijfsvoering zich bij alle soorten aanbieders in dezelfde mate voordoen, ongeacht het type zorg, de bedrijfsomvang, de rechtsvorm, de organisatiestructuur, de opdrachtgever en de wijze van contractering en verantwoording. Dat inzicht is onmisbaar om te kunnen vaststellen of sprake is van structurele problemen c.q. uitwassen of dat slechts sprake is van één of enkele incidenten. De in de toelichting aangehaalde documenten wijzen naar het oordeel van het college eerder op een incidentreflex dan op het bestaan (en oplossen) van een structureel maatschappelijk probleem. Inzicht is ook nodig om te kunnen beoordelen of voorgestelde maatregelen proportioneel zijn. Kortheidshalve verwijst het college naar de inhoud van zijn eerdere advies op dit onderdeel.

Verder merkt het college op dat ook de inhoudelijke onderbouwing van de bepalingen rondom de winstuitkering en de uitbreiding van de weigerings- en intrekkinggronden van de Wtza-vergunning niet is aangevuld. Ook op deze beide onderdelen van het wetsvoorstel is er daarom onvoldoende zicht op nut en noodzaak van de voorgestelde maatregelen.

1.2 Het college adviseert om in de toelichting een heldere probleemanalyse (met een duiding van aard en omvang van de problematiek) ten aanzien van de drie voorgenomen maatregelen (open norm, winstverbod en uitbreiding weigerings- en intrekkinggronden) op te nemen.

Probleemanalyse instrumenteel

Zoals aangegeven vermeldt de toelichting bij het voorstel waarom er instrumenteel een noodzaak is om een publiekrechtelijke norm te stellen (de norm om als zorg- of jeugdhulpaanbieder een integere bedrijfsvoering te borgen). De in het wetsvoorstel gevolgde redenering is dat het voor de externe toezichthouder zonder een dergelijke norm niet mogelijk is om onderzoek te verrichten, een boete op te leggen en een aanwijzing te geven. Het college plaatst hier twee kanttekeningen bij:

- Allereerst laat de praktijk zien dat de toezichthouder ook toezicht uitoefent op de naleving van veldnormen. Dat is onder meer het geval bij het toezicht op de kwaliteits- en professionele standaarden.⁵ Het is ook gebeurd met het door de IGJ vanaf 2016 verrichte onderzoek naar de gang van zaken in de interne bedrijfsvoering bij Alliade⁶

⁴ Kamerstukken II 2018/19, 23 235, nr. 179

⁵ Zie bijvoorbeeld het rapport 'Het vertalingsproces van veldnormen naar toezicht en de beoordeling van handhaafbaarheid' van EMGO+ Institute for Health and Care Research, december 2016, <https://www.zorginstituutnederland.nl/publicaties/rapport/2016/12/15/het-vertalingsproces-van-veldnormen-naar-normen-voor-toezicht-en-de-beoordeling-van-handhaafbaarheid>. Zie ook de website van de IGJ. Deze vermeldt dat het IGJ-toezicht is gebaseerd op 'meer dan dertig wetten en op veldnormen. Veldnormen zijn afspraken over wat goede zorg is, beschreven en vastgelegd door veldpartijen uit de zorg. Als we vaststellen dat de kwaliteit van zorgverlening onvoldoende is of dat de kans op vermijdbare schade te groot is, dan grijpen wij in. Wij hebben daarvoor verschillende maatregelen' (<https://www.igj.nl/onderwerpen/hoe-werkt-ons-toezicht>).

⁶ Kamerstukken II 2018/19, 23 235, nr. 179

en met het inspectie-onderzoek van de IGJ naar de Veldnorm Evenementen zorg (2022).⁷

- De norm van het wetsvoorstel is open omdat het daarmee ruimte aan zorg- en jeugdhulpaanbieders biedt om daaraan in (privaatrechtelijke) codes een nadere invulling te geven. Zo kan met de specifieke situatie en omstandigheden van (categorieën) zorgaanbieders rekening worden gehouden. Zou de 'instrumentele' redenering van het wetsvoorstel voor juist moeten worden gehouden, dan valt niet goed in te zien waarom de wetgever – juist met de keuze voor een open norm – ruimte gaat bieden voor een nadere invulling in (privaatrechtelijke) codes. Die nadere invulling is immers weer een veldnorm, waarop – volgens de analyse van het kabinet – extern toezicht niet mogelijk zou zijn. Daarmee lijken de in te zetten middelen en de daarvoor gebruikte argumentatie innerlijk tegenstrijdig.

Gezien het voorgaande is een op juridische en praktijkargumenten gestoelde onderbouwing van de juistheid van de 'instrumentele' noodzaak van een publieke norm noodzakelijk. Die ontbreekt in de toelichting.

1.3 Het college adviseert de in het wetsvoorstel gevolgde redenering dat publiekrechtelijke normen noodzakelijk zijn om extern toezicht mogelijk te maken van een nadere (op praktijk en juridische argumenten gestoelde) onderbouwing te voorzien.

Doelbereik en effectiviteit

De toelichting op het eerdere wetsvoorstel, en de daarmee samenhangende stukken, kende vijf verschillende doelstellingen. De nieuwe toelichting brengt dit aantal terug naar één. In zoverre wint het wetsvoorstel aan duidelijkheid. Het voorstel formuleert als doel het bevorderen van de kwaliteit, toegankelijkheid en betaalbaarheid van zorg en jeugdhulp. Met terugbrengen van het aantal doelen is de duidelijkheid toegenomen, maar het algemene karakter van de nieuwe formulering van de doelstelling doet daar weer afbreuk aan. Ervan uitgaande dat sprake is van een structureel probleem (zie onder 1.1 en 1.2), is een concretisering van deze algemeen geformuleerde doelstellingen onmisbaar om doelbereik en proportionaliteit van de maatregelen goed te kunnen beoordelen. De concretisering is nodig om bij de evaluatie van de wet te kunnen bepalen of de doelen zijn bereikt. Een concretisering is ook nodig gezien de recente bevindingen van de Algemene Rekenkamer (AR) met betrekking tot de effectiviteit van zorgfraudebestrijding.⁸ De AR constateert dat het huidige beleid niet of nauwelijks werkt, onder meer omdat er een gebrek aan signaalopvolging door toezichthouders is. Het is daarmee dus niet op voorhand gegeven dat het huidige instrumentarium van de toezichthouders structurele tekortkomingen kent (en er daarom uitbreiding nodig is).

1.4 Het college adviseert de doelstellingen van het wetsvoorstel te concretiseren en per afzonderlijke maatregel (open norm, bepalingen rondom winst- verbod en uitbreiding intrekkings- en weigeringsgronden Wtza-

⁷ <https://www.eventsafetyinstitute.nl/nieuws/eerste-inspectie-onderzoek-op-basis-van-veldnorm-evenementenzorg/>

⁸ Algemene Rekenkamer, Rapport "Een zorgelijk gebrek aan daadkracht – onderzoek naar de effectiviteit van zorgfraudebestrijding", Kamerstuk 28 828, nr. 132.

vergunning) te specificeren waarom zij daarvoor nodig zijn en op welke wijze en in welke mate zij de doelstellingen zullen verwezenlijken.

2. Minder belastende alternatieven

In onze brief van 14 december 2022 adviseerden wij om minder belastende alternatieven voor de maatregelen van het wetsvoorstel in beeld te brengen. Dat sluit ook goed aan bij het gekozen uitgangspunt van het wetsvoorstel om de hoeveelheid regels voor zorg- en jeugdhulpaanbieders zo beperkt mogelijk te houden. Ervan uitgaande dat sprake is van een structureel probleem, ligt het voor de hand om dan eerst te kijken naar de inzet van de sturingsinstrumenten die van de huidige (uitvoerings)structuur deel uit maken: contractering door de zorgverzekeraars en aanbesteding door c.q. subsidierelatie met de gemeenten. Omdat deze sturingsmogelijkheden al bestaan, leveren zij in beginsel geen nieuwe regeldruk op. Verder is in dit kader gewezen op de diverse mogelijkheden gelegen tussen zelfregulering en de thans voorgenomen aanvullende wettelijke verplichtingen. Minder belastend zijn bijvoorbeeld een aanpassing of aanscherping van de Governance-code, gerichte voorlichting of indringend overleg met (delen van) de sector en/of een adequate inkoop van zorg bij zorgaanbieders en aanbieders van jeugdhulp.

In de tweede plaats is het aangewezen om ook binnen het bestek van de voorgestelde maatregelen naar minder belastende alternatieven te kijken. Zo zouden kleine zorg-aanbieders en aanbieders van jeugdhulp van de verplichtingen van de nieuwe wet kunnen worden vrijgesteld.⁹

Ook de toelichting bij het nieuwe voorstel brengt geen minder belastende alternatieven in beeld. Het college constateert dat de toelichting zelfs niet motiveert waarom geen gevolg aan het daartoe strekkende ATR-advies is gegeven. Het blijft daarom aangewezen dat de minder belastende alternatieven in beeld worden gebracht en ook inhoudelijk wordt onderbouwd waarom die maatregelen niet zijn gekozen.

2.1 Het college adviseert in de toelichting inzicht te geven in de minder belastende alternatieven en te beargumenteren waarom daar niet voor wordt gekozen.

3. Werkbaarheid

Voorwaarden winstuitkering

De maatregel inzake de wistuitkering is ook in de aangepaste versie van het wetsvoorstel een delegatiebepaling. De werkbaarheid hiervan voor (middel)grote en kleine zorg- en jeugdhulpaanbieders is daarom pas te beoordelen bij uitwerking hiervan in een AMvB. In zoverre geeft de toelichting op de werkbaarheid van dit onderdeel van het wetsvoorstel geen aanleiding tot opmerkingen.

Uitbreiding weigerings- en intrekingsgronden Wtza-vergunning

De bepalingen inzake de weigerings- en intrekingsgronden van de Wtza-vergunning zijn niet gewijzigd. Korthedshalve kan daarom worden verwezen naar de opmerkingen op dit onderdeel in ons eerder advies.

Open norm om een integere bedrijfsvoering te borgen

⁹ De toelichting bij het voorstel maakt ook niet duidelijk waarom kleine(re) zorgpartijen niet van de verplichtingen kunnen worden uitgezonderd.

Het is op grond van het Burgerlijk Wetboek (BW) en de Governancecode Zorg 2022 al voor (middel)grote zorgaanbieders gebruikelijk om een integere bedrijfsvoering te borgen. In de praktijk is daarbij voor deze doelgroep niet van uitvoeringsproblemen gebleken. Het is daarom aannemelijk te achten dat een vergelijkbare publiekrechtelijke open norm om een integere bedrijfsvoering te borgen voor (middel)grote zorgaanbieders werkbaar is. Daarbij past overigens nogmaals de kanttekening dat deze werkbaarheid negatief beïnvloed kan worden door de eisen die de toezichthouder hieraan in het kader van de toezichtpraktijk zou kunnen stellen.

Voor grote jeugdhulpaanbieders, en de kleine zorg- en jeugdhulpaanbieders (minder dan 10 hulpverleners), solistische zorg- en jeugdhulpaanbieders en ZZP'ers is de open bedrijfsvoeringsnorm veelal wel nieuw. De expertise en deskundigheid met betrekking tot financiële bedrijfsvoering en administratieve processen van deze kleine aanbieders is niet vergelijkbaar met die van de (middel)grote aanbieders. Dat geldt evenzeer voor de inrichting van de bedrijfsvoering. Dat betekent dat maatregelen die voor grotere aanbieders wellicht wel werkbaar en uitvoerbaar zijn, dat niet per definitie ook voor kleinere aanbieders zijn, laat staan voor solisten en ZZP'ers. Ook in de aangepaste toelichting is werkbaarheid voor deze groep aanbieders niet onderbouwd. Daarom is het van belang dat de werkbaarheid voor deze ondernemingen alsnog in de toelichting wordt onderbouwd.

3.1 Het college adviseert in de toelichting de werkbaarheid van de maatregelen te onderbouwen voor grotere jeugdzorgaanbieders en de kleine zorg- en jeugdhulpaanbieders, ZZP'ers en solisten.

4. Gevolgen regeldruk

De toelichting bevat een beschrijving en berekening van de gevolgen voor de regeldruk. De structurele afname van de regeldruk door het wegvallen van de procedure voor vastgoedtransacties bij het CSZ is daarbij in beeld gebracht. Deze afname is op € 1.126.083,- geraamd. In de consultatieversie was ook een toename van de regeldruk met € 2.349.585,- voorzien, dit als gevolg van de nieuwe integriteitsvoorschriften. De thans – als gevolg van de open norm – voorziene lagere toename van deze regeldruk (€ 1.174.793,-) is volgens de toelichting het gevolg van het schrappen van de twee verplichtingen tot schriftelijke vastlegging van besluiten en procedures. Gezien de omvang van de populatie (in totaal 148.052 zorgaanbieders en aanbieders van jeugdhulp, zie ons eerdere advies) zou dit betekenen dat het voorstel de regeldruk verhoogt met nog geen € 8,- per aanbieder. Het college acht dit een weinig realistische inschatting. Als er echt een structureel probleem met de integriteit c.q. governance is, wat het treffen van de voorgenomen maatregelen lijkt te suggereren, dan is het niet erg aannemelijk dat die met maatregelen kunnen worden weggenomen die slechts € 8,- per aanbieder kosten, zeker ook niet gelet op het aantal werknemers in de zorg, met wie het gesprek hiervoor moet worden gevoerd. Mocht het lagere bedrag echter wel juist zijn, dan vormt dat een aanwijzing dat er niet of nauwelijks een structureel probleem is. Het geraamde bedrag behoeft dus een nadere onderbouwing waarmee ook recht wordt gedaan aan de omvang van het maatschappelijke probleem dat met het voorstel moet worden opgelost.

In de consultatieversie zijn ook de eenmalige kennisnamekosten in beeld gebracht. Die waren op € 167.299,- geraamd. In ons advies van 14 december 2022 is opgemerkt dat

bij de kennisnemingskosten als gevolg van de extra weigerings- en intrekkinggronden ook rekening moet worden gehouden met die voor de huidige houders van een Wtza-vergunning optreden. Die aanpassing is in de toelichting niet doorgevoerd, sterker nog de verantwoording van de kennisnemingskosten is in de toelichting verdwenen. De toelichting geeft hier geen reden voor.

4.1. Het college adviseert (1) de hoogte van het bedrag aan regeldruk nader te onderbouwen en (2) de beschrijving en berekening van de gevolgen voor de regeldruk met de eenmalige kennisnemingskosten, inclusief die voor de huidige houders van een Wtza-vergunning, aan te vullen.

Samenvattend

Het college stelt vast dat de onderbouwing van het wetsvoorstel structurele tekortkomingen kent. Om onnodige extra regeldruk te voorkomen moet eerst goed zicht bestaan op de onderliggende maatschappelijke problemen. Het wetsvoorstel slaat deze stap over. Pas als duidelijk is wat die problemen zijn en dat zij ook structureel van aard zijn, kan de aandacht op de (on)mogelijkheden van het huidig instrumentarium worden gericht. Het college merkt op dat de beschikbare rapportages, media-uitingen en ontvangen signalen en meldingen eerder wijzen op enkele incidenten.

Het aangepaste wetsvoorstel brengt – net zoals de consultatieversie – geen minder belastende alternatieven in beeld. Ook de werkbaarheid voor de aanbieders van jeugdhulp en de kleine zorgaanbieders blijft onbesproken. In de nieuwe paragraaf over de regeldruk zijn de beschrijving en berekening van de eenmalige kennisnemingskosten verdwenen. Bovendien lijkt de omvang van de toename van de structurele regeldruk sterk onderschat te worden. Gelet op de omvang van de sector en het aantal daarin werkzame personen is het niet aannemelijk dat een structureel probleem met de integriteit van de bedrijfsvoering in de zorg kan worden weggenomen met maatregelen die de regeldruk met slechts € 8,- per aanbieder verhogen.

Afsluitend merkt het college op dat als het over dit wetsvoorstel een formeel advies zou worden uitgebracht, het dictum opnieuw 'niet indienen' zou luiden.

Het college benadrukt dat het met deze aanvullende zienswijze niet een uitspraak over de wenselijkheid van maatregelen doet. Met de zienswijze brengt het tot uitdrukking dat de onderbouwing van het wetsvoorstel niet voldoende is voor goede besluitvorming.

In de verwachting u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,

Hoogachtend,